

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. Варна, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 16 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна Христова

при участието на секретаря Галя Ж. Дамянова
като разгледа докладваното от Румяна Христова Гражданско дело №
20213110107657 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3 вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл.86 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано по повод искова молба предявена от ИВ. Й. Д., ЕГН*****, съд. адрес: **,представяван от „Адвокатско дружество С. и Д.“,Булстат *град Варна, чрез адв.В.С.-ВАК, с адрес: *,тел.* срещу: Г. Д. "П. Б. И З. НА Н." в Министерство на вътрешните работи, **, за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата от **1 264.80 лева** представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд от наднормочасове в размер на 163.31 часа за периода от 01.04.2018г. до 30.06.2020г., получен в резултат на преизчисление на положения нощен труд в дневен с коефициент 1,143, на осн. чл. 178, ал. 1, т. 3 вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР, ведно със законната лихва,считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 31.05.21год.до окончателното изплащане и на основание чл.86 от ЗЗД, сумата от **229.35лв.** върху главницата от 1264.80лв., представляваща лихва за забава начислена върху всяко неплатено задължение допълнително възнаграждение за извънреден труд за периода от 01.04.2018год. до 30.06.2020год., получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд за всеки отчетен период.

Моли за присъждане на направените по делото разноски, включително разходи за адвокатска защита.

В исковата молба се излагат твърдения, че през периода от 01.04.2015г. до 30.06.2020г. ищецът е полагал труд като „старши пожарник“ в Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Варна. Същата е на структурно подчинение към Главна Дирекция "Пожарна безопасност и защита на Населението“ в МВР. Съгласно Закона за МВР ищецът е със статут на държавен служител.Орган по назначаването се явява директорът на ГДПБЗН по силата на чл.59, ал.1 от ЗМВР и Заповед 81213140/24.01.2017год. на министъра на вътрешните работи, обнародвана в ДВ бр.13/2017год. За процесния период ищецът полага труд на 24-часови смени при сумирано изчисляване на работното време.

Съгласно чл.176 от ЗМВР брутното месечно възнаграждение на държавните

служители на МВР се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

По силата на чл. 178, ал. 1, т. 3 от ЗМВР към основното месечно възнаграждение се изплаща и допълнително възнаграждение за извънреден

труд. Нормалната продължителност на работното време е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5 дневна работна седмица. Твърди, че от 14.10.2016г.

работното време на държавни служители се изчислява в работни дни сумирано за тримесечен период, а преди това – ежемесечно. Работата извън работното време се компенсира с възнаграждение за извънреден труд.

Съгласно чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ при сумарно изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време.

Самият коеф. е 1.143. За процесния период ищецът е положил 1142 часа нощен труд, който преизчислен с коеф. 1,143 възлиза на 1305.31 часа.

Преизчисляването на нощен към дневен труд води до извънреден труд от 163.31 часа, който следва да бъде допълнително заплатен от ответника. При изчисляване на база основно месечно възнаграждение, увеличено с 50%, съгласно чл. 187, ал. 6 от ЗМВР, всеки извънреден час следва да бъде компенсиран, като задължението на ответника към ищеца възлиза в размер на 1264.80 лв.

С оглед на факта, че с настоящия иск ищецът претендира заплащане на парично задължение длъжникът дължи обезщетение на основание чл. 86 от ЗЗД в размер на законната лихва от деня на забавата.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника.

Ответникът не оспорва, че ищецът през процесния период е бил държавен служител и че работата му е изпълнявана на смени при сумирано изчисляване на работното време. Прави възражение за погасяване на исквете по давност. Твърди обаче, че целият положен от ищеца извънреден труд му е бил заплатен своевременно, на основание чл. 178 ал. 1 т. 3 от ЗМВР, доколкото приложимите за ищеца, като държавен служител в МВР, норми са тези по ЗМВР, който е специален по отношение на ЗДСл и КТ.

Сочи, че процесните отношения се регулират от Наредба 8121з-776 от 29.07.2016г. и Наредба 8121з-908 от 02.08.2018г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима за дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в МВР, които не предвиждат преизчисляване на нощния труд в дневен.

Оспорва приложимостта на Наредба за структурата и организацията на работната заплата, доколкото считат че съгласно чл. 9 ал. 2 и ал. 3 от същата, се установява, че тя е приложима само за работници и служители по трудово правоотношение, но не и за държавни служители, какъвто е ищецът. Считат, че за ищеца са приложими само нормите на ЗМВР. Соци, че съгласно чл. 178 ал. 1 от ЗМВР са изчерпателно изброени възнагражденията, които се изплащат на служителите на МВР и съгласно чл. 179 от ЗМВР, работно време през нощта е с продължителност от 22:00 ч. до 06:00 ч. Оспорва часовете положен нощен труд, както и изчисленията на ищеца за заплащане на извънреден труд.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователен се явява и искът за лихва.

Моли за отхвърляне на иска и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът поддържа искове. В хода по същество на делото процесуалния представител на ищеца моли за уважаване на иска и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, за него се явява юк. Силвия

Петрова. Поддържа отговора на исковата молба. В хода по същество моли за отхвърляне на исковите и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че между страните е съществувало служебно правоотношение в процесния период, по което ищецът е заемал посочената в исковата молба длъжност-„старши пожарник“ в РД „Пожарна безопасност и защита на населението“ град Варна, че в процесния период ищецът е работил на смени, като същото се потвърждава от заключението на вещото лице и представените от страните писмени доказателства.

Приети към доказателствата по делото са следните писмени документи: писмо изх.№94-НН-198 от 29.08.2019г. на МТСП; заповед №8121з-791 от 28.10.2014г. на Министъра на вътрешните работи; кадрова справка; протоколи за отчитане на нощен труд и графици за дежурства за периода м.април 2018г. до месец юни 2020г.; платежни бележки за възнаграждението на ищеца от м.април 2015г. до месец юни 2020г. включително; удостоверение Образец В, рег.№833000-97 от 25.01.2021г. със справка за положен извънреден труд.

Спорно между страните е какъв е размерът на дължимите от ответника възнаграждения за положен извънреден труд, както и дали тези възнаграждения са изплатени изцяло на ищеца, както се поддържа с отговора на исковата молба.

За изясняване на фактическата страна на спора са ангажирани специални знания посредством назначена съдебно-счетоводна експертиза.

От заключението по приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло, като обективно, обосновано и базирано на обследване и изчисления не само на база материалите по делото, но и на справка със съхранявани при ответника протоколи и графици за положения извънреден труд в предприятието му през исковия период, се установява, че отработените нощни смени 12/24 часови, съобразно действително отработените дни в месеца за периода от 01.04.2018год. до 30.06.2020год. експерта е посочил общо отработените часове нощен труд в размер на 1144часа. Преизчислен положеният нощен труд в дневен с коефициент 1.143 се равнява на 1307.60часа общо.Разликата след преизчислението с коеф. 1.143 е 163.60часа дневен извънреден труд. Извънреден труд, получен при преизчисляване на положения нощен труд в дневен с коефициент-1.143, не е изплащан в периода от 01.04.2018год. до 30.06.2020год. Размерът на сумата за така вписания , изчислен извънреден труд за 163.60часа е 1312.06лв.

Съгласно експертизата размерът на мораторната лихва,изчислена върху всяко неплатено допълнително възнаграждение за положен извънреден труд,считано от първо число на месеца,следващ тримесечието за което се отнася съответното плащане до датата на предявяване на иска е в размер на 240.16лв.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** възприе следните изводи от **правна страна**:

Ищецът е предявил иск за заплащане на възнаграждение за положен от него извънреден труд.

Съгласно чл.176 ЗМВР „Брутното месечно възнаграждение на държавните служители на МВР се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения“.

Сред предвидените в същия закон допълнителни възнаграждения е и допълнително месечно възнаграждение за извънреден труд – чл.178, ал.1, т.3.

Според нормата на чл.187, ал.9 ЗМВР „Редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на

държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи“.

В процесния период приложима към спора, касаещ нощния труд полаган от служителите в МВР е Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016 г. издадена от министъра на вътрешните работи и уреждаща реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Според чл.3, ал.3 от наредбата „При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период“.

В Наредба № 8121з-779 /обн., ДВ, бр. 60/02.08.2016 г., в сила от 02.08.2016 г., отменена с решение № 16766/10.12.2019 г. по адм. д. № 8601/2019 г. на ВАС, петчленен състав/ липсва изрична норма съответстваща на чл.31, ал.2 от предходно действалата в периодите от 19.08.2014г. до 31.03.2015г. и от 11.07.2016г. до 02.08.2016г. Наредба № 8121з-407 /ДВ, бр. 69/19.08.2014 г., в сила от 19.08.2014 г./ за преобразуване на часовете положен нощен труд с коефициент 1.143. Липсата на изрична норма, обаче не следва да се тълкува като законово въведена забрана за преизчисляване на положените от служителите в МВР часове нощен труд в дневен (каквато изрична забрана би била и противоконституционна), а представлява празнота в уредбата на реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. При наличие на такава непълнота в специалната уредба касаеща служителите в МВР следва субсидиарно да се приложи общата Наредба за структурата и организацията на работната заплата (обн.ДВ бр.(от 26.01.2007г.), като в чл.9, ал.2 от същата е предвидено при сумирано изчисляване на работното време нощните часове да се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място. Действително в чл.187, ал.3, изр.4 ЗМВР е предвидена възможност полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период. Разпоредбата определя допустимата продължителност на полагания нощен труд, но не изключва възможността за преизчисляване на положените от служителите в МВР часове нощен труд в дневен. При действието на посочената норма на чл.187, ал.3, изр.4 ЗМВР е била издадена и Наредба №8121з-407 от министъра на вътрешните работи, в която изрично е предвидено преизчислението на часовете положен нощен труд.

По изложените съображения исковата претенция за заплащане на извънреден труд в процесния период, получен след преобразуване на положените часове нощен труд в дневен се явява доказана по своето основание. При липсата на специална уредба за служителите в МВР основание за преизчисляване на часовете положен нощен труд е субсидиарно приложимата Наредба за структурата и организацията на работната заплата. По отношение на претендирания размер, то същият следва да се приеме за доказан, тъй като същият е в рамките на изчисленията направени от вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза, която се кредитира от съда.

Ответникът не е изплатил дължимото на ищеца възнаграждение за извънреден труд в пълния размер и дължи обезщетение за забава, като сборът на дължимите обезщетения за забава за всяко забавено плащане на дължимо възнаграждение за извънреден труд се установява от заключението на вещото лице.

Възражението на ответника на ответника за изтекла давност е с касателно към установителната претенцията, която съдът прие за недопустима и прекрати в съдебно заседание проведено на 08.12.2021год.

Досежно разноските:

С оглед изхода на спора, отправеното искане, представените доказателства и на

основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 618.54лв. за платено адвокатско възнаграждение по двата иска. Така платеното адв.възнаграждение се явява редуцирания размер на претендираното в размер от 1200лв. С оглед възражението на ответника за прекомерност на адв.възнаграждение, отчитайки фактическата и правна сложност на делото съдът намалява претендираната от ищеца адв.възнаграждение до размера от 618.54лв. от което 318.54лв. по главния иск и 300лв. по акцесорния. Намаляването на адв.възнаграждение съдът извърши на основание чл. 78, ал.5 от ГПК до минималните размери, съгласно чл.7, ал.2, т.1 и т.2 от Наредба за минималните размери на адв.възнаграждения.

На основание чл. 83, ал. 1, т. 1 ГПК, ищецът е освободен от заплащане на такси и разноски, като предвид основателността на исквете, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВРС разноски за държавна такса от 100.59 и 200,00 лева депозит за вещо лице, или общо разноски в размер от 300.59 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. Д. "П. Б. И З. НА Н." в Министерство на вътрешните работи, **, **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. Й. Д., ЕГН*****, съд. адрес: **, представляван от „А. д. С. и Д.“, Булстат *град Варна, чрез адв.В.С. - ВАК, с адрес: *, тел.**, както следва:

- сумата от **1 264.80 лева**, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд в размер на 163.31 часа за периода от 01.04.2018г. до 30.06.2020г., получен в резултат на преизчисление на положения нощен труд в дневен с коефициент 1,143, **на основание чл. 178, ал. 1, т. 3 вр. чл. 187, ал. 5, т.2 от ЗМВР.**

- сумата от **229.35лв.**, представляваща сбор от дължимите обезщетения за забава върху всяко неплатено допълнително възнаграждение за положен в периода от 01.04.2018г. до 30.06.2020г., извънреден труд изчислен, считано от падежа на всяко задължение до датата на предявяване на исквата молба в съда, **на основание чл. 86 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА Г. Д. "П. Б. И З. Н. Н." в Министерство на вътрешните работи, **, **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. Й. Д., ЕГН*****, съд. адрес: **, представляван от „А. д. С. и Д.“, Булстат *град Варна, чрез адв.В.С. - ВАК, с адрес: **, тел.**, сумата от **618.54лева**, представляваща сторени от ищеца съдебно-деловодни разноски, изразяващи се в заплатено адв.възнаграждение, **на основание чл.78, ал.1 от ГПК.**

ОСЪЖДА Г. Д. "П. Б. И З. Н. Н." в Министерство на вътрешните работи, **, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на **ВАРНЕНСКИ РАЙОНЕН СЪД**, сумата от **300.59лева**, представляваща дължима държавна такса за производството по делото и депозит за вещо лице, **на основание чл.78, ал.6 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от решението на страните, ведно със съобщението за постановяването му, на основание чл.7 ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____